

גפומים עזומים מול קיבריך, מתחשים לעכל את הפלידה, ממגנים להאמין כי איבך
עלך.

עד לשעות האודזברות לחייך הקרצת זירוב'ית, שמחת חיים ומסירות, שאינם מתיישבים
עם ההליכה הפתאומית מאמבד.

ברגעים של פריווה בפרש מסכת חי אדם. הקמת בית במעין-צבי, בחם ובאהבה, נאמנה
לערכיו הקיבוץ, בוגית, יוזם פס קולה, בין - משפחחה.

אחריך עבר עמוד במלחמות וקשיהם. בילודה רכה בשגים ירצה המשפחה כהארץ לחפש
מזלה בגיבור. המלחמה הפלידה בין בני משפטן, האב התגיס, האחות עלתה לארץ
וזאת והאם מצחצח מסתור בבלפת, מפני הויה הנaziית.

רבות סדר אוודות מעסיק בתקופת המלחמה, בצב' יערוך הרבה, שמרת על שתיקה ומעטם
מרדעים לפקחת הרוזאות זו בחיקון.

אצטט מדברים שכטב חבר:

"הברתי את מינה בטבה השביה של מלחמת העולים השביה, כבחורה עציה, חייכנית, מלאה
חיים ואופטימית. מהתחלת הכליזו אונ מיגת חברה נאמנה בהירמה חלק חשוב טו
הגדרין הפעיל באזרע."

מייה הימה ידועה כבעל אישיות חזקה - כבחורה שאפשר היה לבקש ממנה אז להטיל
עליה כל ממשימה. באסרך התבאים אילצנו אודטנו להוריד את פעלותיכך למוחתרת, צודגי
שיהה עם כמה חברים צעירים, ביביהם מיבנה, אשר אמרה שהחשוב הוא בתנאים הקויימים
לשמוד על הקצר עם מטבחות, אשר מהייתה מבודדות במקומות מסטור, וכי עוד יומת
אשר לשמוד על כך שהילדים והצעירדים ירגישו, גם בתנאים אלה, שהם חלק ממסגרת
יותר גדולה, במקרה זה חלק של הקהילה היהודית".

לאחר המלחמה בגשמי באקראי עם משפחות, שסדרו אוודות בחורה עצירה ססיעה להם
בכל מיני צורום לעבור את תקופת המלחמה הקשה. זהות הבחורה לא הייתה ידועה,
אבל לפי התאזרדים היה לי בדור, כי מדובר במינה".

בדיווחים על פעילות בשטח, אין כדי פעם שמה של מינה כבאמנה רדקה במטהה.
היא התפרנסה בין ייבן כמייה שאפשר לסייע עליה בבל תזאי ובכל מכב". אלה דברי
החבר.

תבדות אלה טוצאות, אפיינו אוורך מיגת לאורך כל השגים. נאמנות, מסירות,
דיסקרטיות, הבנת הדולת, עזרה לדולת, חריצות ודבקות במטרה. הם באו לביטוי
הן בתחומי העברות השובים, בהם עסקת והן בתפקידים, ארתם מלאם.
הם היו את הבסיס לקשר האיתן עם הובדים להערכה ולאחדה של החברה כולה. זכורה
אימרטן, כי יש לומר שבחו של אדם עוד בחוין, צר לנו אם לא בגבונו בר, חלל רב
הוררת בלבך - הן למשפחה הקרובה והן למשפחת מעין-צבי.
דמורת על תוכנותיה הרבעודזיות מתחסן לבו.

היה שלום,

(דברים מהקראר ע"י הקבר)

חברים, קיון: